

Verslag USAC combiweek 2024, Heiligenblut

Dit jaar is de USAC combiweek 2024 in Heiligenblut gehouden, een mooi plaatsje in Karinthië onderaan de Gross Glockner. Zondag was de eerste skidag voor iedereen en deze begon al meteen goed. Eerst even in-skiën op de piste, zodat onze toerski instructeurs Annika en Sander meteen konden zien met wat voor skiniveau ze te maken hadden. Dit bleek niet tegen te vallen: er bleken meerdere landes leraren en leraressen in de groep te zitten en de rest trok zich aardig op aan dit skiniveau. Dit is wel eens anders geweest bij de combiweek: al "radslagend" naar beneden tuimelen was een paar jaar geleden niet ongewoon.... Na de lunch werd er een klein toertje gemaakt om het omhoog lopen op vellen uit te proberen aangezien niet iedereen dit al eerder had gedaan. Zo werd vanuit het skigebied een klein topje beklommen en afgeskied. De rest van de dag was het freeriden naast de piste.

Maandag ging iedereen voor het eerst toerskiën. Er werden meerdere zelfstandige tochten en tochten onder leiding van de instructeurs gemaakt. De meeste groepjes gingen richting de Sandfeldkopf (2554 m) vanuit het Zirknitzer tal. De stijgroute liep eerst over een mooi bospad, vervolgens over een redelijk steile flank, vervolgens door een brede goot en dan over een schouder richting de top. Op de top kon er genoten worden van het prachtige uitzicht. De meeste groepjes zijn afgedaald via dezelfde route waarlangs de top beklommen was. De afdaling bleek vrij lastige sneeuw te hebben om af te skiën: door de zon was er al een beetje een korst op de sneeuw gekomen, kortom een aardige oefening voor de skitechniek! Een van de groepjes had tijdens de beklimming een alternatieve, mooie afdaal route via een couloir gespot en besloot een kijkje te nemen of ze via deze manier naar beneden konden gaan. Het was mooi skiën via diepe poeder sneeuw naar de ingang van het couloir. Tijdens het stijgen was heel goed gekeken hoe je precies naar de ingang moest skiën en zo werd zonder problemen van boven het begin gevonden. Aan het begin van het couloir bleek echter dat er minder sneeuw lag dan van beneden af leek en bovendien waren er veel uitstekende rotsen. Na overleg met elkaar besloten we dat het toch veiliger was om dit niet te proberen en weer omhoog te vellen naar de eerst geplande afdaal route via de West flank. Toen bleek dat het al vrij laat was aan het begin van deze route en het ook van boven niet precies duidelijk was hoe hierin te skiën, is toch besloten om via het stijg spoor af te dalen. Leer puntje voor de volgende keer hiervan is in ieder geval dat het handig is om een foto te maken van de afdaal route tijdens de beklimming als je deze goed kan zien zodanig dat je later precies weet van boven af gezien waar je langs moet skiën.

Dinsdag gingen de meeste groepjes naar de Sonnblick, een mooie hoge top van 3100m met een observatorium en een hut erop. Volgens een van de deelnemers was de hut open en zou cappuccino en Apfelstrudel serveren! Een mooie motivator, maar het bleek echter niet het geval te zijn. De top werd bereikt na het oversteken van een kleine gletscher. Na wat discussies de vorige dag en na bestudering van zomer foto's was besloten dit zonder gletscher materiaal te doen en dit bleek ook niet nodig te zijn. De ski afdaling was erg mooi, veel mooier dan gedacht en met name het laatste stuk leidde door een brede flank van 33 graden met mooie poeder sneeuw erin.

Woensdag sneeuwde het hard en was dus een mooie dag om lawine reddings oefeningen te doen en te freeriden. De hele groep heeft trainingen gevolgd op het gebied van lawine slachtoffer zoeken, sonderen en graven. De gids en instructeurs hebben veel kennis en skills overgebracht aan de deelnemers. Ook erg interessant: het effect van verscheidene bronnen van interferentie voor het lawine pieps signaal is proefondervindelijk onderzocht: bijvoorbeeld de nadelige invloed van mobiele telefoons en sporthorloges op de zoekrange. Echt iets om rekening mee te houden blijkt. Ook is de psychologische invloed van een omstander die totaal in paniek en buiten zinnen is is onderzocht op het verloop van de lawine slachtoffer zoekactie m.b.v. een spontane, ware acteur uit de groep! Dit bleek niet te onderschatten. 's Middags is er mooi off-piste geschied in het skigebied. Onder leiding van de toerski instructeurs kon het gebied onveilig gemaakt worden en zijn er vele freeride afdalingen gemaakt. De sneeuw bleek erg mooi te zijn en spoedig waren de onverspoorde sneeuw hellingen gearcarved met onze sierlijke skitekeningen.

Door de hoge temperaturen waren er helaas geen watervallen meer in conditie. De watervallen in de buurt zagen er potentieel mooi uit maar waren hartstikke instabiel en waren daarom geen goed idee om te beklimmen. Woensdagmiddag is dan ook een ander deel van de groep onder begeleiding van de gids gaan drytoolen in een drytoolgebied vlakbij. Zo zijn, ondanks de slechte ijskwaliteit, de ijsbijlen toch niet voor niets helemaal meegegaan naar Oostenrijk!

Donderdag waren het sneeuw, wind en whiteout condities. Het aanvankelijk plan was om de Spielmann of de Brennkogel te beklimmen via de Grosser Margrotzkopf en vervolgens proberen af te skiën. Dit was echter niet mogelijk in deze condities. Op de graat naar de Margrotzkopf aangekomen leek het ons geen goed idee de westkant naar beneden af te skiën. In plaats daarvan heeft de gids ons laten zien een stukje lager in de wand (waar we boven stonden) hoe een sneeuwprofiel te graven en te analyseren. Vervolgens hebben we ook een extended column test gedaan. Aangezien dit gunstige resultaten opleverde, hebben we toch besloten, toen het weer er iets beter begon uit te zien, aan de westkant af te dalen. Mooie sneeuw maar heel slecht zicht! Plus ook nog wat rotsen onder sneeuw... Vervolgens zijn we in whiteout condities verder geklommen richting de Brennkogel. Zo'n 200 m onder de top werden de zicht condities weer slechter. Toen besloten terug te skiën naar het dal. Op weg naar het dal was het mooi skiën toen het zicht eenmaal beter werd. Ook bleek dat de berg waarvan we dachten dat het de Spielmann was deze helemaal niet was, het was de Racherin,....in dikke mist en sneeuw condities blijkt het toch moeilijk oriënteren.

Vrijdag zijn drie skitour groepjes vanuit het Grosser Zirknitz tal omhoog gegaan richting de Roter Mann (3095m) via de Zuid flank. Aan het begin van het dalletje kon je kiezen om links van de beek te gaan of naar rechts de beek over te steken. Volgens de kaart leek het handig om meteen links te blijven aangezien het niet duidelijk was of je later nog de beek kon oversteken. Alle sporen gingen echter rechts de beek over. Het resultaat van deze onduidelijkheden was dat een groepje meteen naar links omhoog is gegaan, eigenlijk via het zomer pad. Hier was echter maar weinig sneeuw. Een ander groepje is rechts gebleven en maakte de goede keuze: later bleek het toch mogelijk via een bruggetje eenvoudig de beek

weer over te steken. Hier liep een geul omhoog met maar weinig sneeuw, redelijk steil en met veel struikjes. De sneeuw leek ook niet echt mooi. Het laatste groepje begon eerst links van de beek, maar besloot later de beek weer over te steken vanwege de slechte sneeuw bedekking en veel struikgewas. Later heeft dat groepje besloten niet meer richting de Roter Mann te gaan vanwege de slechte sneeuw, maar is verder het dal in geklommen richting de Alteck. Hoger in het dal aangekomen bleken er mooie couloirs richting de Eckkopf te zitten. In de couloirs zat goede sneeuw, bovendien was het qua zicht referentie handig om een couloir te skiën aangezien het een behoorlijke whiteout was af en toe onderin in het brede dal. Dus dat groepje heeft een van de couloirs tot driekwart beklommen en afgeskied. De andere groepjes hebben ook niet meer tot de top van de Roter Mann kunnen komen maar moesten ook vanwege het slechte zicht voortijdig omdraaien. Al met al was het wel een leuke toerski dag gegeven de zicht en sneeuw condities.

Er is ook een groep in geslaagd de Gross Glockner (3798m) te beklimmen in winterse omstandigheden: mistig, een verse lading sneeuw en een gevoelstemperatuur van -28 graden Celsius, een knappe alpiene prestatie. Zij zijn donderdag naar de Stüdlhütte gegaan en hebben de dag erna de berg beklommen ondanks dat de huttenwirt dacht dat het niet mogelijk zou zijn.

Naast een hele leuke week was het ook een erg leerzame week. Onder leiding van de gids en de toerski instructeurs zijn er veel kennis en skills overgebracht: lawine slachtoffer zoeken is uitgebreid behandeld en herhaald.

Verder heeft de gids laten zien hoe je een extended column test doet en hoe je dit gebruikt om de sneeuw stabiliteit te analyseren. Het was ook leuk dat de gids ieder de kans gaf om de beklimming of afdaling te leiden tijdens white-out condities. Ook heeft iedereen vele ski tips kunnen opdoen en in de praktijk uit kunnen proberen met meer en minder succes....

Omdat veel groepjes eigenlijk zelfstandig tochten hebben gemaakt met tocht advies van instructeurs en gids, hebben mensen ook goed ervaring kunnen opdoen met zelfstandig beslissingen maken en route keuzes in het terrein.

Wij willen jullie bedanken voor de gulle bijdrage van jullie fonds om deze mooie week mede mogelijk te maken!

Vriendelijke groeten,

namens de USAC combiweek commissie 2024,

Annalou, Charlotte, Daan, Bo, Marijn, Quinten en Jeroen